

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 400 คน เป็นผู้ชาย 200 คน ผู้หญิง 200 คน ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ผู้วิจัยแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 100 คน จำแนกตามลักษณะองค์การธุรกิจในจำนวนที่เท่ากัน คือ ธุรกิจบริการ ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์ และธุรกิจการเงิน และได้จำแนกตามเพศและตำแหน่งงานเป็น 2 ระดับ คือ ระดับปฏิบัติการ และระดับบริหาร จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฏิบัติการ มากกว่าระดับบริหาร

ส่วนที่ 2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งผู้ชายและผู้หญิง มีระยะเวลาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ระหว่าง 3-5 ปี โดยที่มีการใช้เครื่องโทรสารมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.82) รองลงมาคือ การใช้โทรศัพท์มือถือ (ค่าเฉลี่ย 2.68) และมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 0.22)

นอกจากนี้ ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (ร้อยละ 63.4) โดยเมื่อแยกในรายละเอียดพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในเชิงบวก ในเรื่องของแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในอนาคต และเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ได้รับข้อมูลที่หลากหลายทั้งในเชิงภาพ เสียง อักษร

ส่วนที่ 3 ความต้องการข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่ได้รับจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความต้องการข่าวสารข้อมูลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับสูง รองลงมาคือ ระดับปานกลาง และระดับต่ำตามลำดับ โดยลักษณะของข่าวสารข้อมูลที่ต้องการมากที่สุด คือ ข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลในระดับสูง รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ตามลำดับ โดยที่โอกาสในการเข้าถึงข้อมูล คือ การที่กลุ่มตัวอย่างมีความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลจากที่ต่าง ๆ ตามต้องการ รองลงมาคือ มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยในการทำงาน และการมีเวลาในการค้นคว้าหาข้อมูล

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่จะประสบปัญหาและอุปสรรคจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเนื่องจาก เครื่องมืออุปกรณ์มีราคาแพงมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่มีอุปกรณ์ในการใช้ และข้อมูลข่าวสารมีความล่าช้ามากที่สุด

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้หญิงและผู้ชายไทย มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน จากผลการวิจัย พบว่า

1.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภท อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต อีเมล เพจเจอร์ เคเบิลทีวี โทรศัพท์มือถือ และการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต อีเมล เพจเจอร์ เคเบิลทีวี โทรศัพท์มือถือ และการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1)

1.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในประเภทของ การใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดีย ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกัน โดยที่ผู้ชายมีการใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดียมากกว่าผู้หญิง (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1)

1.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในประเภทของการใช้เครื่องโทรสาร ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกัน โดยพบว่าผู้หญิงมีการใช้เครื่องโทรสารมากกว่าผู้ชาย (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1)

สมมติฐานที่ 2 ผู้หญิงและผู้ชายไทย มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน จากผลการวิจัย พบว่า

2.1 การใช้อินเทอร์เน็ต ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

2.2 ใช้อินทราเน็ต ผู้หญิงและผู้ชายใช้อินทราเน็ตไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

2.3 ใช้อีเมล ผู้หญิงและผู้ชาย มีการใช้อีเมลไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

2.4 ใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดีย ผู้หญิงและผู้ชายใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดียแตกต่างกัน(เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ชาย ผู้หญิงในตำแหน่งงาน ระดับปฏิบัติการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซีดีรอม/มัลติมีเดีย แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยผู้ชายในระดับปฏิบัติการ มีการใช้ ซีดีรอม/มัลติมีเดีย มากกว่าผู้หญิงในระดับปฏิบัติการ และกลุ่มตัวอย่างผู้ชาย ผู้หญิงในตำแหน่งงาน ระดับบริหาร มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซีดีรอม/มัลติมีเดีย แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้ชายในระดับบริหาร มีการใช้ ซีดีรอม/มัลติมีเดีย มากกว่าผู้หญิงในระดับบริหาร

2.5 ใช้เพจเจอร์ ผู้หญิงและผู้ชายใช้เพจเจอร์ ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

2.6 ใช้เคเบิลทีวี ผู้หญิงและผู้ชายในตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเคเบิลทีวี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงผู้ชาย ในตำแหน่งงานระดับบริหาร มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเคเบิลทีวี แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยที่ผู้หญิงในระดับบริหารมีการใช้เคเบิลทีวี มากกว่าผู้ชายในระดับบริหาร (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

2.7 ใช้โทรศัพท์มือถือ ผู้หญิงและผู้ชายในตำแหน่งงาน ระดับปฏิบัติการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทโทรศัพท์มือถือ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในตำแหน่งงานระดับบริหาร มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทโทรศัพท์มือถือ แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยที่ผู้หญิงในระดับบริหารมีการใช้โทรศัพท์มือถือมากกว่าผู้ชายในระดับบริหาร

2.8 ใช้เครื่องโทรสาร ผู้หญิงและผู้ชายในตำแหน่งงาน ระดับปฏิบัติการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสาร แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2) อย่างมี

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 โดยที่หญิงในระดับปฏิบัติการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสารมากกว่าชายในระดับปฏิบัติการ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในตำแหน่งงาน ระดับบริหาร มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

2.9 การใช้การประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้การประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2)

สมมติฐานที่ 3 ผู้หญิงและผู้ชายไทย มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประเภทองค์กรธุรกิจ จากผลการวิจัย พบว่า

3.1 การใช้อินเทอร์เน็ต ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจบริการ ธุรกิจอุตสาหกรรม และ ธุรกิจพาณิชย์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทอินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทอินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชาย ในธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอินเทอร์เน็ต มากกว่าผู้หญิงในธุรกิจการเงิน

3.2 การใช้อินเทอร์เน็ต ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกันมีการใช้อินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3)

3.3 การใช้อีเมล ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์และธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอีเมลไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทอีเมลแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพบว่า ผู้หญิง ในธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอีเมล มากกว่าผู้ชายในธุรกิจบริการ

3.4 การใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดีย ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจบริการ ธุรกิจอุตสาหกรรม และ ธุรกิจพาณิชย์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทซีดีรอม/มัลติมีเดีย ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทซีดีรอม/มัลติมีเดีย แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยพบว่า ผู้ชาย ในธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทซีดีรอม/มัลติมีเดีย มากกว่าผู้หญิงในธุรกิจการเงิน

3.5 การใช้เพจเจอร์ ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีการใช้เพจเจอร์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3)

3.6 การใช้เคเบิลทีวี ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจพาณิชย์และธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเคเบิลทีวี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเคเบิลทีวี แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 โดยพบว่า ผู้หญิง ในธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทเคเบิลทีวี มากกว่าผู้ชายในธุรกิจบริการ

3.7 การใช้โทรศัพท์มือถือ ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีการใช้โทรศัพท์มือถือไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3)

3.8 การใช้เครื่องโทรสาร ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรม และ ธุรกิจการเงิน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสาร แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพบว่า ผู้หญิง ในธุรกิจบริการ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทเครื่องโทรสาร มากกว่าผู้ชายในธุรกิจบริการ และผู้หญิงและผู้ชายในองค์กรธุรกิจพาณิชย์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเครื่องโทรสาร แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3) อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 โดยพบว่า ผู้หญิง ในธุรกิจพาณิชย์ มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทเครื่องโทรสาร มากกว่าผู้ชายในธุรกิจพาณิชย์

3.9 การใช้การประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีการใช้การประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3)

สมมติฐานที่ 4 ทักษะคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีทักษะคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4)

สมมติฐานที่ 5 ทักษะคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีทักษะคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5)

สมมติฐานที่ 6 ทักษะคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประเภทขององค์กรธุรกิจ จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีทักษะคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 6)

สมมติฐานที่ 7 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7)

สมมติฐานที่ 8 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 8)

สมมติฐานที่ 9 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 9)

สมมติฐานที่ 10 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีโอกาสนในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 10)

สมมติฐานที่ 11 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีโอกาสนในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 11)

สมมติฐานที่ 12 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามประเภทขององค์กรธุรกิจ จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 12)

สมมติฐานที่ 13 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 13)

สมมติฐานที่ 14 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 14) โดยพบว่าผู้ชายในระดับปฏิบัติการและระดับบริหารมีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่าผู้หญิงในระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร

สมมติฐานที่ 15 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานในธุรกิจต่างประเภทกัน มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานที่ 15) โดยพบว่าผู้หญิงและผู้ชายในธุรกิจบริการ มีปัญหาและอุปสรรคจากการใช้มากกว่าผู้หญิงและผู้ชายในธุรกิจอุตสาหกรรม

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานที่ 1 ผู้หญิงและผู้ชายไทยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้หญิงและผู้ชายไทยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน
เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน

สมมติฐานที่ 3 ผู้หญิงและผู้ชายไทยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน
เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ

จากผลการวิจัย พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภท อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต อีเมล เพจเจอร์ เคเบิลทีวี โทรศัพท์มือถือ และการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 แต่จะมีการใช้ที่แตกต่างกันในเรื่องของการใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดีย ที่พบว่าผู้ชายมีการใช้มากกว่าผู้หญิง และการใช้เครื่องโทรสารที่ผู้หญิงมีการใช้มากกว่าผู้ชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภท อินเทอร์เน็ต อินทราเน็ต อีเมล เพจเจอร์ และการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 แต่จะมีการใช้ที่แตกต่างกันในเรื่องของการใช้ซีดีรอม/มัลติมีเดีย ที่พบว่าผู้ชายมีการใช้มากกว่าผู้หญิง และการใช้เคเบิลทีวี โทรศัพท์มือถือ และเครื่องโทรสารที่พบว่าผู้หญิงมีพฤติกรรมการใช้มากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2

เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ พบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภท อินเทอร์เน็ต เพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ และการประชุมทางไกลทางโทรศัพท์ ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 แต่จะมีการใช้ที่แตกต่างกันในเรื่องของการใช้อินเทอร์เน็ต และซีดีรอม/มัลติมีเดีย ที่พบว่าผู้ชายมีการใช้มากกว่าผู้หญิง และการใช้อีเมล เคเบิลทีวี และเครื่องโทรสารผู้หญิงมีการใช้มากกว่าผู้ชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ปัจจัยประการหนึ่งที่ผลการวิจัยพบ อาจเนื่องมาจากบุคคลที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศชนิดนี้จำเป็นต้องมีความรู้ ความชำนาญมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศที่บอกว่า ผู้ชายเองก็มีลักษณะที่กระตือรือร้น ขอบการค้นคว้ามากกว่าหญิง (Broverman,1972:61-64) รวมทั้งการที่ผู้ชายได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการผลิต และการได้มีโอกาสในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยกว่าผู้หญิง (นโยบายและแผนงานหลักสตรีระยะยาว บทสรุป, 2537) และนอกจากนี้ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศในสำนักงานจะช่วยผ่อนเบางานที่เคยทำซ้ำซากใช้เวลานาน แต่ก็ต้องการทักษะใหม่ ในการทำงาน รวมไปถึงการฝึกอบรมเฉพาะด้าน ซึ่งผู้หญิงไม่มีโอกาสได้เข้ารับการอบรมในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้ (สุธีรา ทอมสัน ,2538) รวมไปถึงรูปแบบและเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในซีดีรอม/มัลติมีเดีย และอินเทอร์เน็ต ที่จะเป็นประเด็นของผู้ชายมากกว่า และผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเวปไซต์ไวด์เว็บของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในเรื่องเพศมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเวปไซต์ไวด์เว็บแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพศชายมีพฤติกรรมการสื่อสารผ่านระบบเวปไซต์ไวด์เว็บมากกว่าเพศหญิง

ในเรื่องของการใช้เคเบิลทีวี โทรศัพท์มือถือ อีเมล และเครื่องโทรสาร พบว่า ผู้หญิงมีการใช้มากกว่าผู้ชาย ก็เนื่องมาจากลักษณะงานที่ทำ ทำให้มีพฤติกรรมการใช้ที่ต่างกันที่ โดยเป็นผลมาจากบทบาททางเพศที่ต่างกัน คือ พฤติกรรมการใช้จะเกี่ยวข้องกับงานที่ทำ หรือ งานที่ได้รับมอบหมาย (Gansom & Modiglieni ,1974:151) รวมไปถึงการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้หญิง การยอมรับว่าผู้หญิงมีความสามารถเท่าเทียมกับผู้ชาย และผู้หญิงสามารถประกอบอาชีพทุกอาชีพได้เหมือนผู้ชาย โดยที่ปัจจุบันค่านิยมด้านอาชีพประจำเพศ (Traditional Sex Role Occupation) ถดถอย การเปลี่ยนแปลงสถานภาพผู้หญิงในการทำงานจึงเป็นไปอย่างรวดเร็ว และเกิดอาชีพที่สามารถทำได้ทั้งสองเพศ เช่นนักบัญชี พนักงานธนาคาร วิศวกร เลขา แพทย์ ช่างเสริมสวย (รายงานการวิจัย : โอกาสทางการศึกษาและการถ่ายทอดค่านิยมเกี่ยวกับบทบาทสตรี ในโรงเรียน , 2538)

กล่าวได้ว่า ปัจจุบันบทบาททางสังคมของผู้หญิงและผู้ชายเท่าเทียมกัน ทัดเทียมกันเกือบทุกด้าน มีโอกาสเท่ากัน ในการทำงานและการศึกษา แต่เรื่องของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเรื่องที่ว่าใครจะใช้หรือไม่ เป็นเรื่องของการเลือกใช้ของแต่ละบุคคล

2. ทัศนคติต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานที่ 4 ทัศนคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ทัศนคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน

สมมติฐานที่ 6 ทัศนคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยต่อเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ

จากผลการวิจัย เมื่อศึกษาทัศนคติของผู้หญิงและผู้ชายไทยต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจำแนกตามเพศ ตำแหน่งงาน และองค์กรธุรกิจ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4, 5, 6 และกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยต่างก็มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากจุดนี้ ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าค่านิยมในสังคมเป็นสิ่งที่ช่วยเข้ามาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชาย เพราะเครื่องมืออุปกรณ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นที่นิยมในสังคมปัจจุบันอย่างมาก การที่บุคคลใดนำมาใช้ก็จะเป็นส่วนร่วมของสังคม เพราะค่านิยมของสังคมในการใช้อุปกรณ์การสื่อสารเหล่านี้มีมากขึ้น ทำให้ทั้งตัวบุคคลและองค์กรธุรกิจเป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งการเป็นผู้ใช้ยอมทำให้รู้สึกเป็นผู้ที่ทันสมัยมากขึ้น(ครรชิต มาลัยวงศ์,2534) แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของตริงสา เกตุละม่อม (2534) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์และการใช้วิทยุติดตามตัวในประเทศไทย พบว่า การใช้วิทยุติดตามตัว (เพจเจอร์) ทำให้การบริหารธุรกิจมีความคล่องตัวและขยายตัวได้มากขึ้น ในด้านสังคมได้ทำให้บุคคลสามารถติดต่อถึงกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้สังคมและบุคคลในสังคมมีความทันสมัย และมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ Henry Lefebure ,1986 นักสังคมวิทยา ชาวฝรั่งเศส ได้กล่าวถึงสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ คือ อุดมการณ์แห่งการบริโภค หมายถึงความพึงพอใจที่ได้มาจากการบริโภค ความสุขของมนุษย์เกิดจากความรื่นรมย์ในการเสพวัตถุเท่านั้น ทำให้ผู้คนวิ่งตามการบริโภคไม่หยุดหย่อน อันสามารถรวมความได้ถึงการบริโภค การใช้เครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักทฤษฎีสังคมวิเคราะห์ Jean Baudrillard (อ้างไว้ในวิทยานิพนธ์ของ นัสดา ทมมือ ,2540) ที่กล่าวว่า สังคมปัจจุบันได้กลายเป็นสังคมแห่งการบริโภค (The Social of Consumption) อันเป็นการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ (The Consumption of The Sign) คือการกำหนดความหมายของสินค้าตามคุณค่าที่สังคมต้องการ โดยการให้ความสำคัญจะอยู่ที่ค่าการแลกเปลี่ยนแห่งสัญลักษณ์ (Value of Sign Exchange) ซึ่งกำหนดไว้เพื่อแสดงฐานะทางสังคม มากกว่าค่าการใช้ (Usage Value) ดังนั้นการบริโภคของมนุษย์จึงเป็นการบริโภคความหมายและคุณค่าของสินค้า มิใช่การบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการหรือจิตใจแต่เพียงอย่างเดียว

จากแนวคิดที่กล่าวมา ทำให้สามารถมองเห็นได้ว่า ทศนคติของผู้หญิงและผู้ชายอันเนื่องมาจาก ประสบการณ์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยและค่านิยมทางสังคมจะมีผลต่อ ทศนคติของผู้หญิงและผู้ชายต่อเทคโนโลยีสารสนเทศได้ไม่แตกต่างกัน

3. ความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานที่ 7 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน

สมมติฐานที่ 9 ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ

จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการข่าวสารข้อมูลของผู้หญิงและผู้ชายไทยจากเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อเปรียบเทียบจากเพศ ตำแหน่งงาน และองค์กรธุรกิจ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 7, 8, 9 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เดอเฟลอร์ (De Fluier, 1976) เรื่อง ทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม ที่กล่าวว่า บุคคลที่มีคุณลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา อายุ ภูมิฐานะ อาชีพ ฯลฯ จะมีพฤติกรรมการสื่อสารคล้ายคลึงกัน และถึงแม้ว่าในสังคมสมัยใหม่ ผู้รับสารจะมีลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปมากมาย แต่ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และอุปนิสัยการใช้สื่อร่วมกัน อันรวมความได้ถึงความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศที่คล้ายคลึงกัน จนแทบไม่มีความแตกต่าง

นอกจากนี้ จากผลการสำรวจความต้องการข่าวสารของนักธุรกิจ (หนังสือพิมพ์คู่แข่งรายสัปดาห์, 2534 : 49-50) ในยุคที่สังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันมีการเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็ว พบว่า ปัจจุบันการรับหนังสือพิมพ์ที่บ้านของกลุ่มนักธุรกิจชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 30-50 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มนักธุรกิจรับเป็นสมาชิกมากถึง 84 % และการไม่รับเป็นสมาชิกมีเพียง 16 % เมื่อพิจารณาการรับเป็นสมาชิกของนักธุรกิจตามกลุ่มเพศแล้วพบว่าไม่มีความแตกต่าง

จากแนวคิดและผลการสำรวจข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ โคภิน เงินสวัสดิ์ (2536) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการข่าวสารทางธุรกิจของนักธุรกิจรุ่นใหม่ ที่พบว่า ความต้องการข่าวสารข้อมูลในสังคมไทยนั้นมีอยู่จริง เป็นความต้องการอันแท้จริง (Real need for Business Information orientation) ของผู้หญิงผู้ชายในยุคปัจจุบัน ขณะเดียวกันสังคมข่าวสารของโลกในปัจจุบันมีการสื่อสารถึงกันอย่างรวดเร็ว และมีลักษณะเป็นสังคมเดียวกัน อันเป็นเหตุจากการพัฒนาของระบบเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคม ฉะนั้นผู้หญิงผู้ชายรุ่นใหม่ของไทย

จึงย่อมต้องการข้อมูลข่าวสารจากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการทำงานและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับองค์กรของตน จึงทำให้ความต้องการข่าวสารข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชายไม่แตกต่างกัน

4. โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานที่ 10 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน

สมมติฐานที่ 12 โอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของผู้หญิงและผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ

จากผลการวิจัย เมื่อจำแนกตามเพศ ตำแหน่งงานและองค์กรธุรกิจ พบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 10, 11, 12 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเดอเฟลอร์ (De Fluer, 1976) เรื่อง ทฤษฎีการสื่อสาร ที่กล่าวว่า บุคคลมีความแตกต่างในด้านบุคลิกภาพ มิใช่เพศ และในยุคปัจจุบันผู้หญิงมีโอกาสเรียนเท่ากับผู้ชาย และการศึกษาที่ช่วยให้ผู้หญิงรู้จักปรับตัวในโอกาสต่าง ๆ โดยที่ผู้หญิงและผู้ชายยุคใหม่จะมีความฉลาด มีเงิน ต้องการของดีมีคุณค่า (ธงชัย สันติวงศ์, 2539) ซึ่งรวมถึงความต้องการในแง่ของข่าวสาร ข้อมูลที่มีประโยชน์ที่สามารถสร้างคุณค่าให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ภายใต้สภาพการณ์ของสังคมที่รายล้อม ทำให้คนมีโอกาสในการรับข่าวสารที่หลากหลายได้เท่า ๆ กัน

นอกจากนี้ การที่ผู้หญิงและผู้ชายมีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชายมีส่วนคล้ายคลึงกันมากขึ้น โดยที่บทบาทและวิถีการดำเนินชีวิตของผู้หญิงได้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะสืบเนื่องมาจากกระแสของสังคมปัจจุบันที่เป็นยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน อันทำให้ผู้หญิงมีหู ตาที่กว้างไกลกว่าเดิม รู้จักในเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเกิดการใช้สอยขึ้นมาในชีวิตประจำวัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2532) ประกอบกับมีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น จึงทำให้ได้ประสบการณ์จากโลกภายนอกมากขึ้น ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงรวมไปถึงการรับเอาวัฒนธรรม

ตะวันตกเข้ามาปรับใช้ ก็มีผลต่อการปฏิบัติตัวในสังคมของผู้หญิง และผู้หญิงในปัจจุบันก็ต้องออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงชีวิตจุดนี้ทำให้ผู้หญิงเริ่มมีคุณค่ามากขึ้นในฐานะสมาชิกส่วนหนึ่งในสังคมที่มีส่วนร่วมต่อสังคมใหญ่เช่นเดียวกับเพศชาย อย่างเท่าเทียมกับเพศชาย และก็เริ่มที่จะได้รับความเท่าเทียมเสมอภาคในด้านอื่น ๆ ตามมา (วิระดา สมสวัสดิ์ ,2535)อันรวมไปถึงโอกาสที่ได้รับในการเข้าถึงข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่แตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชาย

5. ปัญหาและอุปสรรคจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สมมติฐานที่ 13 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงผู้ชายไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน

สมมติฐานที่ 15 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงผู้ชายไทยแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามองค์กรธุรกิจ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้หญิงและผู้ชาย เมื่อจำแนกตามเพศ ตำแหน่งงาน และองค์กรธุรกิจ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 13, 14, 15

จากข้อมูลดังกล่าว เราอาจกล่าวได้ว่า ผู้หญิงหรือผู้ชายต่างก็สามารถที่จะเกิดปัญหาและอุปสรรคจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศมาเป็นข้อจำกัด ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเกี่ยวข้องกับอาชีพ ลักษณะงานที่ทำ ซึ่งจากการวิจัยพบว่าทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็ประสบปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเหมือนกันในแง่ของเครื่องมืออุปกรณ์มีราคาแพง รองลงมาคือ ไม่มีอุปกรณ์ในการใช้ และ ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมีความล่าช้า

กล่าวโดยรวมได้ว่า เพศเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือยอมรับพฤติกรรมใด ๆ ตามบทบาททางเพศ โดยมีการจำแนกความแตกต่าง อันหมายถึง การจำแนกและกำหนดบทบาทในสถานภาพหนึ่ง ๆ ทางสังคมอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทซีดีรอม/มัลติมีเดีย และ อินเทอร์เน็ตผู้หญิงมีการใช้น้อยกว่าผู้ชาย เพราะฉะนั้น คนไทยในสังคมทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ควรมีการมุ่งเน้นให้ผู้หญิงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ของเครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศชนิดนี้เพราะสามารถช่วยประหยัดเวลา รวมถึงการมีเนื้อหาที่หลากหลาย อันเป็นการเพิ่มทางเลือกในการแสวงหาข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัยให้กับผู้หญิง รวมไปถึงควรมีการส่งเสริมอบรม และฝึกทักษะในเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านี้ให้กับผู้หญิง

2. จากการวิจัยพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติ โอกาส ความต้องการ และปัญหาอุปสรรคจากเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันความเหลื่อมล้ำทางเพศในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศเริ่มที่จะลดน้อยลงในสังคมไทย เพราะฉะนั้นจึงควรมีการพัฒนาคนไทยในสังคมทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ก้าวไปสู่การพัฒนาในแนวทางอื่น โดยในอนาคตคนไทยในสังคมจะได้ไม่ต้องมีการมุ่งเน้นหรือส่งเสริมให้ผู้หญิงและผู้ชายเกิดความเท่าเทียมกันในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในองค์กรอื่น เพราะจากการวิจัยพบว่า บทบาทความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยลดความไม่เสมอภาคในแวดวงการทำงานขององค์กรธุรกิจได้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ถามคำถามในเรื่องของความต้องการข่าวสารข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม มิได้แยกย่อยเป็นแต่ละประเด็น ซึ่งทำให้ผลการวิจัยที่ออกมาพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในเรื่องของความต้องการข่าวสารข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวิจัยครั้งต่อไป เมื่อต้องการวัดความต้องการข่าวสารข้อมูลจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ควรถามในภาพรวม ควรถามลึกลงไปในเรื่องละเอียด แยกย่อยในแต่ละประเด็น ตามแต่ความต้องการ เช่น ในด้านเนื้อหา รูปแบบ ฯ

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเฉพาะบุคคลในองค์กรธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องของบุคคลที่อยู่ต่างถิ่น ต่างสถานภาพ ที่มีโอกาสในการใช้ การเข้าถึง เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ไม่เท่ากัน

